

En placering af et fredet område i kategorien naturreservater kan indebære en særlig koordineret administration og overvågning af arealerne m.v., men vil naturligvis ikke indebære ændringer i gyldigheden eller styrken af den fastsatte fredningsafgørelse og vil derfor ikke få andre retsvirkninger end dem, der i øvrigt er knyttet til de fastsatte fredningsbestemmelser. Det vil dog kunne forventes, at den statslige andel af fredningserstatningen af Overfredningsnævnet i disse tilfælde ofte vil blive fastsat til 90 pct. (jf. naturfredningslovens § 24, stk. 2).

Som eksempler på de større naturområder, der kunne udpeges som naturreservater, kan nævnes: Hanstholm-reservatet (der nu har status som vildtreservat, der tillige er omfattet af en kapitel III-fredning efter naturfredningsloven), Agger Tange og Harboør Tange (der ejes af Trafikministeriet, og er fredet ved bekendtgørelse efter naturfredningslovens § 60), og Vejlerne (der er beskyttet ved privat deklARATION og har haft status som videnskabeligt reservat siden 1960).

Lovfæstelsen af naturreservatbegrebet kan ses som et led i et bredt natursyn, der omfatter al natur strækkende sig fra intensivt kultiverede områder til arealer, hvor naturen udfolder sig på sine egne betingelser. Naturreservaterne omfatter i dette spektrum de mest ekstensivt udnyttede naturområder af især national og international betydning, mens andre strategier naturligvis må vælges for de øvrige områder og naturværdier, der er mere spredt fordelt i den intensivt udnyttede naturs omfattende arealer.

Til nr. 6, 7, 8, 9 og 11

I forbindelse med inddragelsen af flere naturtyper under beskyttelsesordningen i kapitel V er det af systematiske årsager fundet hensigtsmæssigt at overføre § 42 til kapitel IV, således at kapitel V stort set kun omhandler den generelle beskyttelsesordning af bestemte naturtyper. Forslagene i nr. 6, 7 og 8 effektuerer dette. Forslagene i nr. 9 og 11 ajourfører overskrifterne til §§ 43 og 43 a, således at de dækker det konkrete indhold af disse.

Til nr. 10, 12 og 13

1. Indledning

Naturfredningsloven har, jf. pkt. 1.1 i de almindelige bemærkninger, siden 1972 rummet bestemmelser, hvorefter visse naturtyper (vandløb, søer m.v.) har været omfattet af en generel beskyttelsesordning, således at en række indgreb, der ændrer arealernes naturtilstand, ikke må foretages uden forudgående

tilladelse fra det pågældende amtsråd/Hovedstadsrådet.

Med baggrund i en fremadskridende forringelse og reduktion af de udyrkede eller ekstensivt udnyttede naturarealer er den generelle beskyttelsesordning ved flere ændringer af naturfredningsloven succesivt blevet udvidet til at omfatte flere naturtyper (moser, heder og strandenge m.v.).

I Redegørelsen af 2. marts 1987 til Folketinget om en samlet strategi på marginaljordsområdet peges der på, at bevarelsen af udyrkede eller ekstensivt dyrkede arealer vil være et af flere hovedmål for de kommende års strategi. Derfor må de miljømæssige interesseområder, som i dag dyrkes ekstensivt eller henligger i udyrket tilstand, opretholdes og sikres. Det gælder således strandenge, ferske enge, overdrev og andre småbiotoper, og redegørelsen indeholder i denne henseende forslag om

- at der fastsættes klare regler om, at sådanne arealer over 4.000 m², som hovedregel opretholdes i den nuværende tilstand, og
- at søer og vandhuller over 250 m² beskyttes.

Endvidere er behovet for bevaring af de udyrkede og ekstensivt udnyttede arealer blevet understreget i Redegørelsen af 2. marts 1987 til Folketingets miljø- og planlægningsudvalg om naturbevaring og friluftsliv m.v., og i de øvrige tilkendegivelser i forbindelse med udvalgets behandling af de ovennævnte redegørelser samt i dets beretning af 3. juni 1987 om en samlet strategi på marginaljordsområdet.

Det foreliggende lovforslag tilsigter en ændring af loven i overensstemmelse med de ovenfor nævnte retningslinjer. Det er i den forbindelse fundet hensigtsmæssigt at foretage en fuldstændig revision og omredigering af de gældende §§ 43-43 b, for hermed at give bestemmelserne et mere overskueligt præg og lette forståelsen af disse i overensstemmelse med de fremkomne tilkendegivelser herom.

2. § 43 og § 43 a

2.1. Den generelle beskyttelsesordning vedrørende naturtyper

§ 43, stk. 1 og § 43 a, stk. 1, i forslaget opregner de naturtyper, som fremover skal omfattes af den generelle beskyttelsesordning og størrelseskriterierne herfor. Efter de gældende regler i loven kræves der nu en tilladelse fra amtsrådet eller Hovedstadsrådet, såfremt man ønsker at foretage et indgreb i en af de i §§ 43-43 b nævnte naturtyper. Bestemmelserne foreslås udformet som en egentlig forbudsordning, dog med mulighed for dispensation i særlige tilfælde jf. forslaget til § 43 b, stk. 1.